

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 1T/95/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3513010233
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Pavlovič
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2014:3513010233.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, samosudcom JUDr. Ivanom Pavlovičom, v trestnej veci obžalovaného Q. X., nar. XX.XX.XXXX v R., trvale bytom C. S. A. Č.. XXX, trestne stíhaného na slobode pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. účinného v čase spáchania skutku (ďalej len „Trestný zákon“) na hlavnom pojednávaní konanom v Novom Meste nad Váhom dňa 31. marca 2014 t a k t o

rozhodol:

Obžalovaný: Q. X. K. R. Q. X. N. K. E. Ý., nar. XX.XX.XXXX v R.,
trvale bytom C. S. A. Č.. XXX, na slobode,

je vinný, že

v E., ako aj inde na území Slovenskej republiky, si úmyselne riadne neplní vyživovaciu povinnosť, vyplývajúcu mu zo Zákona o rodine a deklarovanú mu i rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 4P/156/2012 zo dňa 25.10.2012, právoplatného dňa 07.12.2012, ktorým súd mal. deti X. zveril do osobnej starostlivosti matky Z. X. a otca zaviazal prispievať na výživu mal. Q. X. sumou 70,- EUR mesačne, na výživu mal. K. X. sumou 50,- EUR mesačne, na výživu mal. Q.B.H. X. sumou 50,- EUR mesačne a na výživu mal. N. X. sumou 50,- EUR mesačne, ktoré je povinný platiť vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky Z.Á.Q. X. a posúdením predbežnej otázky v zmysle § 7 ods. 1 Trestného poriadku bolo Q. X. v zmysle § 62 a nasl. Zákona o rodine, vzhľadom na jeho schopnosti, možnosti a majetkové pomery, určené prispievať na výživu svojich detí mal. Q. X.N.K.Ú., mal. K. X., mal. Q. X. a mal. N. X., sumou 30% životného minima, čo v období od 01.08.2011 do 30.06.2012 činilo sumu vo výške 26,- EUR mesačne na každé dieťa a v období od 01.07.2012 do 07.12.2012 sumu vo výške 26,65 EUR mesačne na každé dieťa, ktoré jednotlivé sumy bol povinný platiť vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky Z. X., ktorá so o deti osobne stará, čím neplnením vyživovacej povinnosti mu vznikol dlh na výživnom, za dlžné obdobie od 01.08.2011 doposiaľ k rukám matky Z. X. spolu vo výške minimálne 3.797,- EUR, pričom Q. X. počas dlžného obdobia bol od 18.01.2012 do 31.01.2012 zamestnaný v spoločnosti WOOD Product, s. r. o., Stará Turá, kde si vyživovaciu povinnosť nenahlásil, od 01.02.2012 do 29.11.2012 bol zamestnaný v spoločnosti Slovenská logistická, s. r. o., kde taktiež nenahlásil vyživovaciu povinnosť, odvtedy zamestnaný nebol, na Úrade práce sociálnych vecí a rodiny je evidovaný od 18.12.2012 až doposiaľ,

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov si úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného a tento čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas a na viacerých osobách,

č í m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona.

Za to sa
o d s u d z u j e

podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona s poukazom § 36 písm. l) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona s poukazom na § 49 ods. 2 Trestného zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 1 /jeden/ rok.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd z a r a d ť u j e obvineného pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 11.06.2013 podala Okresná prokuratúra Nové Mesto nad Váhom pod Pv 320/13 - 8 obžalobu zo dňa 10.06.2013 na Okresný súd Nové Mesto nad Váhom na obžalovaného pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe v obžalobe uvedenom.

Súd na základe výsledkov vyšetrovania a obsahu vyšetrovacieho spisu vydal dňa 03.07.2013 v predmetnej veci trestný rozkaz, ktorým uznal obžalovaného za vinného v zmysle obžaloby a uložil mu podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok so zaradením na výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona. Proti trestnému rozkazu podal obžalovaný v zákonnej lehote odpor.

Následne súd nariadil hlavné pojednávanie ne deň 09.12.2013 a 31.03.2014, na ktoré predvolal obžalovaného, poškodenú Z. X. a o termíne hlavného pojednávania upovedomil okresnú prokuratúru.

Súd z dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní a po dôkladnom vyhodnotení všetkých dôkazov má preukázaný skutkový stav veci ako je uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný Q. X. na hlavnom pojednávaní po poučení o právach obžalovaného a poučení podľa § 257 Trestného poriadku vyhlásil, že je vinný. Vyhlásenie o vine súd neprijal z dôvodu potreby vykonať dokazovanie k výške dlhu, jednotlivým úhradám a prípadne celkovej výške dlhu. Z následnej výpovede obžalovaného, ktorý nevyužil právo odmietnuť vypovedať na hlavnom pojednávaní, vyplynulo, že si je vedomý svojej vyživovacej povinnosti voči svojim maloletým deťom Q. X., K. X., Q.B.H. X. a N. X.. Je nezamestnaný, nemá z čoho splácať výživné, ale chce zaplatiť na súde aspoň 1 400,- Eur, ktoré si požičala jeho priateľka, ktorá si vzala na to pôžičku. Od januára by sa chcel zamestnať a dávať na výživné 220,- Eur a niečo navyše. Je mu strašne ľúto ako to dopadlo. Od 01.08.2011 bol zamestnaný vo Wood product, a potom v Slovenskej logistickej, kde mal príjem okolo 550,- Eur. Za dlžné obdobie neposlal žiadne výživné, lebo mal dlhy, ktoré poplatil. Keď robil v Slovenskej logistickej, išiel okolo bydliska detí, ale svokra ho nepustila k nim a povedala mu, že má najprv na deti platiť. Obžalovaný uviedol, že mal brigádu, z ktorej má mať príjem 1 300,- Eur za asi tri mesiace práce, ktoré je ochotný dať na deti. Obžalovaný je evidovaný na úrade práce od decembra 2012. Dávky v hmotnej núdzi nepoberal ani nepoberá. Podľa obžalovaného dlhuje na výživnom okolo 4 000,- Eur. Obžalovaný uviedol, že je schopný dlžné výživné zaplatiť do troch mesiacov. V období, keď nebol zamestnaný, žil z priateľkinho platu a z občasných fušiek. Fajčí škatuľku denne. Peniaze na cigarety mu dávala priateľka.

Z výpovede svedkyne poškodenej Z.Q. X. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že s obžalovaným nie je v príbuzenskom pomere, neodmietla vypovedať. Z jej výpovede vyplynulo, že obžalovaný neurobil žiadnu úhradu výživného, poberá náhradné výživné. Obžalovaný si neplatil vyživovaciu povinnosť na štyri deti už pol roka pred rozvodom manželstva až doteraz. Nevie koľko činí výška dlhu na výživnom od 01.08.2011. Vie, že od úradu dostala náhradné výživné vo výške 1980,- Eur. Pri podaní trestného oznámenia činil dlh na výživnom do 3 000,- Eur. O deti sa nezaujíma, ani keď majú narodeniny, meniny, nič im nekupuje. S výživou detí jej pomáhajú jej rodičia. Deti nie sú teraz vystresované, skôr boli vystresované, keď žili spolu. Deti obžalovaného nechcú vidieť, lebo sa ho báli pre jeho agresivitu, keď bol opitý. Uviedla, že obžalovaný má celkovo platiť výživné na všetky štyri deti vo výške 220,- Eur a to 70,- Eur na najstaršiu dcéru a na ostatné tri deti po 50,- Eur. Uviedla, že je ochotná prijať od obžalovaného úhradu výživného 1 400,- Eur. Z výpovede poškodenej dňa 31.03.2014 vyplynulo, že obžalovaný od hlavného pojednávania neuhradil žiadny ďalší dlh na výživnom a neplní ani bežné výživné.

Z Rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 4P/156/2012 - 40 zo dňa 25.10.2012, právoplatný dňa 07.12.2012, vykonateľný dňa 07.12.2012, vyplýva, že manželstvo obžalovaného a poškodenej bolo rozvedené, maloleté deti Q., K., Q. a N., sa na čas po rozvode zverujú do starostlivosti poškodenej, ktorá ich bude zastupovať a spravovať ich majetok. Obžalovaný bol zaviazaný prispievať

na výživu mal. Q. sumou 70,- eur, mal. K. vo výške 50,- Eur, mal. Q. sumou 50,- Eur a mal. N. sumou 50,- Eur.

Z Rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 9P/9/2013 - 147 zo dňa 1431.01.2013, právoplatný dňa 01.03.2013, vyplynulo, že návrh obžalovaného na zníženie výživného súd zamietol.

Podľa rodného listu Matričného úradu v Trenčíne zo dňa 29.10.1997 je Q. X., nar. XX.XX.XXXX, dcérou otca Q. X. a matky Z. X..

Podľa rodného listu Matričného úradu v Trenčíne zo dňa 31.05.1999 je K. X., nar. XX.XX.XXXX, dcérou otca Q. X. a matky Z. X.N.K..

Podľa rodného listu Matričného úradu v Trenčíne zo dňa 24.10.2001 je Q. X., nar. XX.XX.XXXX, synom otca Q. X. a matky Z. X.N.K..

Podľa rodného listu Matričného úradu v Trenčíne zo dňa 30.04.2003 je N. X., nar. XX.XX.XXXX, dcérou otca Q. X. a matky Z. X.N.K..

Podľa Upovedomenia o začatí exekúcie zo dňa 25.02.2013 Ex 217/2013 sa vedie exekučné konanie u súdnej exekútorky A. P. C. na vymoženie výživného v prospech ml. deti Q., K., Q. a N. X. od povinného Q. X. na zmeškané výživné za december 2012 a januára 2013 a bežné výživné.

Zo správ Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom zo dňa 02.04.2013 a 28.03.2013 vyplynulo, že poškodenej nie je ani nebol vyplácaný žiadny príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich ŤZP ani peňažný príspevok na opatrovanie, nie je ani nebola poberateľkou dávky a príspevkov v hmotnej núdzi. Od novembra 2011 poberá poškodená prídavky na všetky štyri deti.

Podľa výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov zo dňa 03.04.2013 obžalovaný bol doposiaľ trikrát postihnutý za priestupky v doprave - dva v roku 2012 a jeden v roku 2013. Iné priestupky nemá evidované.

Podľa Správ Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom zo dňa 02.04.2013 vyplýva, že od 18.12.2012 je obžalovaný vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie a evidencia trvá, pričom pri podávaní žiadostí zdokladoval skončenie pracovného pomeru u Slovenská logistická s.r.o. Tulsá 33, Žilina, ktorý trval od 01.02.2012 do 29.11.2012 a dočasnú pracovnú neschopnosť od 04.12.2012 do 17.12.2012. Obžalovanému nie je ani nebol vyplácaný žiadny peňažný príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich s ŤZP ani peňažný príspevok na opatrovanie. Nie je poberateľom dávky a príspevkov v hmotnej núdzi. Od 01.11.2011 nepoberá prídavky na dieťa.

Zo Správy Sociálnej poisťovne zo dňa 27.03.2013 vyplynulo, že obžalovaný nepoberal dávky v nezamestnanosti, úrazové dávky a k 27.03.2013 sa nenachádza v registri dôchodkových informácií ako poberateľ dôchodkového poistenia. V roku 2012 poberal nemocenské dávky. Boli za neho realizované odvody podľa sídla zamestnávateľa. Z výpisu identifikačných údajov, kontaktov a priebehov poistení pre vybranú fyzickú osobu vyplýva, že obžalovaný bol od 18.01.2012 do 31.01.2012 zamestnaný u WOOD PRODUCT s.r.o. Stará Turá a od 01.02.2012 do 29.11.2012 u Slovenská Logistická s.r.o. Pusté.

Podľa správy spoločnosti VAŠA s.r.o. zo dňa 11.04.2013 bo obžalovaný zamestnaný u ich od 12.03.2004 do 28.02.2010, pracovný pomer skončil z dôvodu nadbytočnosti, vyživovaciu povinnosť nenahlásil. Počas trvania pracovného pomeru nebolo mu strhávané nijaké výživné na deti.

Podľa správy spoločnosti WOOD PRODUCT s.r.o. zo dňa 18.04.2013 bo obžalovaný zamestnaný u ich od 18.01.2012 do 31.01.2012, pracovný pomer skončil obžalovaný v skúšobnej dobe, pri nástupe nahlásil, že je ženatý, vyživovaciu povinnosť nenahlásil, ani si neuplatňoval daňový bonus.

Podľa správy spoločnosti Slovenská logistická s.r.o. zo dňa 10.04.2013 bo obžalovaný zamestnaný u ich od 01.02.2012 do 29.11.2012, pracovný pomer skončil dohodou, vyživovaciu povinnosť nenahlásil, výživné nebolo strhávané.

Podľa odpisu z registra trestov bol obžalovaný doposiaľ dva krát súdne trestaný, avšak prvé odsúdenie z roku 2000 má obžalovaný osvedčené a hľadá sa na neho, akoby nebol odsúdený. V roku 2013 bol právoplatne odsúdený pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 26.04.2013, sp. zn. 0T/39/2013, a bol mu uložený podmienenčný trest odňatia slobody vo výmere 1 mesiacov so skúšobnou dobou 1 rok a 6 mesiacov a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 3 roky.

Ďalej boli na hlavnom pojednávaní prečítané listinné dôkazy uvedené v Zápisnici z hlavného pojednávania zo dňa 31.03.2014, ku ktorým neboli žiadne pripomienky zo strany obžalovaného, poškodenej a prokurátora.

*****

Z vykonaného dokazovania má súd vinu obžalovaného za žalovaný skutok jednoznačne a náležite preukázanú. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že si je vedomý svojej vyživovacej povinnosti, že je vinný. Vyhlásenie o vine súd neprijal z dôvodu potreby vykonať dokazovanie k výške dlhu, jednotlivým úhradám a prípadne celkovej výške dlhu. Vo svojej výpovedi nepoprel spáchanie

skutku a uhradil časť z dlžného výživného vo výške 1 400,- Eur, ktoré poškodená prijala. V súhrne vyhodnotil uvedené skutočnosti ako priznanie ku skutku. Z výpovede poškodenej a zápisnice o trestnom oznámení zo dňa 18.03.2013 a 25.03.2013 vyplynulo, že obžalovaný si zákonnú vyživovaciu povinnosť vyplývajúcu mu zo zákona o rodine voči deťom mal. Q., K., Q. a N. obžalovaný vôbec neplnil od jeho odchodu zo spoločnej domácnosti začiatkom augusta 2011 a neplnil si ju ani po rozvoде manželstva. Z výpovede poškodenej vyplynulo, že túto si neplnil ani pol roka pred rozvođom. Manželstvo obžalovaného a poškodenej bolo rozvedené Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 4P/156/2012 - 40 zo dňa 25.10.2012, právoplatným a vykonateľným dňa 07.12.2012. Súd začiatok neplnenia vyživovacej povinnosti ustálil na deň 01.08.2011, keďže začiatkom augusta odišiel zo spoločnej domácnosti a od tohto momentu si podľa poškodenej vyživovaciu povinnosť na deti neplnil. Vyživovaciu povinnosť si neplnil obžalovaný až doposiaľ, t.j. do 31.03.2014, kedy bol vyhlásený rozsudok súdu prvého stupňa (§ 122 ods. 13 Trestného zákona), riadne, t. j. v súdom určenej výške, a včas, t. j. mesačne do 15-teho dňa v mesiaci, vopred k rukám oprávnenej matky Z. X.. Vyživovacia povinnosť obžalovanému vyplýva z ustanovenia zákona o rodine § 62 a nasl. a vznikla mu postupne tak, ako sa narodili deti podchádzajúce z manželského zväzku uzatvoreného medzi ním a poškodenou. Rodičovstvo obžalovaného a poškodenej k maloletým deťom je preukázané jednotlivými rodnými listami detí. Vyživovacia povinnosť obžalovanému bola deklarovaná tiež vyššie citovaným Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 4P/156/2012 - 40 zo dňa 25.10.2012, ktorým mu bola určená i výška vyživovacej povinnosti. Za obdobie od 01.08.2011 do 07.12.2012 (kedy nadobudol právoplatnosť vyššie citovaný rozsudok o rozvođe manželstva a úprave práva a povinností k maloletým deťom) sa súd plne stotožnil s posúdením predbežnej otázky vyšetrovateľom PZ v prípravnom konaní, kde určil, že obžalovaný je povinný vzhľadom na voje možnosti, schopnosti a majetkové pomery povinný prispievať na výživu svojich detí sumou 30% životného minima v období od 01.08.2011 do 30.06.2012 sumou 26,- eur mesačne na každé dieťa a v období od 01.07.2012 do 07.12.2012 sumou 26,65 Eur na každé dieťa vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Túto výšku výživného za obdobie od 01.08.2011 do 07.12.2012 a výšku výživného určenú rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 4P/156/2012 - 40 zo dňa 25.10.2012 považuje súd za primeranú možnostiam a schopnostiam obžalovaného, keďže obžalovaný je zdravý a súd nezistil u neho žiadne obmedzenie pracovnej schopnosti. Z uvedených skutočností teda vyplýva, že obžalovaný neplnil na svoje maloleté deti takto stanovené výživné v období od 01.08.2011 do vyhlásenia tohto rozsudku, teda po dobu mnohonásobne dlhšiu, ako vyžaduje pre trestnoprávny postih ustanovenie § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného v spojení s § 138 písm. b) Trestného zákona. Nakoľko obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 09.12.2013 uhradil časť dlžného výživného vo výške 1 400,- Eur, odročil na žiadosť obžalovaného, ktorý prezentoval pred súdom ochotu a schopnosť doplatiť dlžné výživné v lehote troch mesiacov, súd hlavné pojednávanie za účelom poskytnutia dodatočnej lehoty na doplatenie zostávajúceho výživného, ktoré ku dňu 09.12.2013 činilo sumu 2 917,- Eur, na deň 31.03.2014. Poskytol mu tak dodatočnú možnosť využiť ustanovenie o účinnej ľútosti podľa § 86 Trestného zákona. Dňa 31.03.2014 sa na hlavné pojednávanie obžalovaný nedostavil, svoju neprítomnosť neospravedlnil a z výsluchu poškodenej súd zistil, že obžalovaný zostatok dlžného výživného neuhradil a neuhradil ani bežné výživné. Za obdobie od 01.08.2011 do vyhlásenia tohto rozsudku vznikol tak dlh na výživnom vo výške 5 197,- Eur. Po zohľadnení úhrady časti dlžného výživného vo výške 1 400,- Eur, predstavuje dlh na výživnom sumu 3 797,- Eur ku dňu vyhlásenia tohto rozsudku. Skutku, ktorý je obžalovanému kladený za vinu, sa obžalovaný dopustil ako plne trestnoprávne zodpovedná osoba. Nedostatok finančných prostriedkov, ktoré deklaruje obžalovaný, ho nezabavuje vyživovacej povinnosti ani trestnoprávnej zodpovednosti za spáchaný skutok. Súd podotýka, že obžalovaný nemá inú vyživovaciu povinnosť. Vyživovaciu povinnosť k maloletým deťom majú obaja rodičia, ktorá im nezanikla, pričom matka detí si plní svoju vyživovaciu povinnosť zabezpečovaním prostriedkov na výživu svoju i svojich detí a plní si ju aj výkonom osobnej každodennej starostlivosti o ne. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že obžalovaný neposkytuje deťom žiadnu osobnú starostlivosť, nepodieľa sa na jej výchove, neplní vyživovaciu povinnosť náhradným spôsobom a tak sa jeho vyživovacia povinnosť obmedzila len na plnenie vyživovacej povinnosti v peniazoch, ktorú si splnil len čiastočne úhradou sumy 1 400,- Eur. Povinnosť vyživovať iného nespočíva len v poskytovaní peňažného plnenia, ale aj v povinnosti zaopatrovať a vyživovať oprávnenú osobu v naturálnej forme - teda poskytovať dieťaťu stravu, oblečenie, bývanie, starostlivosť o zdravie a čistotu a pod, avšak z výpovede obžalovaného ako aj poškodenej nevyplýva, že by tak obžalovaný robil. Je zrejmé, že obžalovaný nevyužíva všetky možnosti ako sa zamestnať a získať tak zdroje na plnenie si svojej vyživovacej povinnosti. I keď obžalovaný nežije s poškodenou a deťmi, obžalovaný je povinný zaopatrť každé jedno svoje dieťa. V prípade, ak im neposkytuje osobnú starostlivosť, je povinný plniť vyživovaciu povinnosť minimálne riadnym a včasným uhrádzaním bežného. Tomu je povinný prispôbiť svoj životný

štandard, svoje príjmy a výdavky, pretože plnenie vyživovacej povinnosti má prednosť pred akýmikoľvek vedľajšími výdavkami. V tejto súvislosti súd dáva do pozornosti vecnú poznámku Najvyššieho súdu Českej republiky, ktorý vo svojom rozhodnutí 4 Tdo 1290/2011-16 zo dňa 22.11.2011 konštatuje a zdôrazňuje, že „zplonení dítete není sport ani zábava, byť to tak některým jedincům na počátku může připadat. Ve skutečnosti tím ale budoucí rodič na sebe bere povinnosti a odpovědnost, která jej provází po celý další život, namnoze až do jeho vlastní smrti. Proto je nezbytné, aby se choval tak, aby svým závazkům a povinnostem dokázal vždy a za všech okolností dostát“. S uvedeným záverom sa súd v danej prejednávanej veci v plnej miere stotožňuje.

Pokiaľ ide o subjektívnu stránku - zavinenie, bolo konanie obžalovaného posúdené podľa § 15 písm. b) Trestného zákona ako trestný čin spáchaný v nepriamom úmysle, keďže obžalovaný vedel, že svojim konaním, resp. opomenutím konania, na ktoré bol podľa zákona a rozhodnutia súdu povinný, môže spôsobiť ohrozenie alebo porušenie záujmu chráneného Trestným zákonom a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozmenný. Závažnosť konania obžalovaného pritom spočíva v tom, že obžalovaný porušil záujem spoločnosti na riadnom plnení si vyživovacej povinnosti rodiča voči svojim maloletým deťom, ktoré sú na ich výživu odkázané.

Vykonané dôkazy spolu korešpondujú, dopĺňajú sa a súd nezistil medzi nimi zásadné rozpory, pričom vykonané dôkazy vytvárajú spolu ucelenú reťaz dôkazov, na základe ktorých súd mohol vysloviť logický záver o vine obžalovaného. Súd hodnotil vykonané dôkazy jednotlivo a vo vzájomných súvislostiach a v súhrne dospel k záveru o vine obžalovaného. Pri uznaní viny vzal súd do úvahy postoj obžalovaného k vyživovacej povinnosti v roku 2012, teda v rozhodnom období, kedy si obžalovaný vyživovaciu povinnosť neplnil, kedy bol zamestnaný u dvoch zamestnávateľov a to WOOD PRODUCT, s.r.o. a Slovenská logistická s.r.o., mal príjem zo zamestnania a svoju vyživovaciu povinnosť si nenahlásil. Tiež vzal súd do úvahy, že poškodená, aby neboli deti vystavené nebezpečenstvu núdze musela požiadať o náhradné výživné, ktoré plní za obžalovaného štát.

Súd po právnej stránke kvalifikoval konanie obžalovaného ako zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona, pretože obžalovaný najmenej tri mesiace v období dvoch rokov si úmyselne neplnil svoju zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas (v tomto prípade 32 mesiacov) a na viacerých osobách. Na základe týchto skutočností súd potom obžalovaného uznal za vinného zo spáchania žalovaného skutku, ktorý súd právne kvalifikoval tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Pri výmere trestu súd prihliadol na stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, mieru zavinenia, pohnútku, osobu páchatel'a, na okolnosti, za ktorých došlo k spáchaniu trestného činu, ale aj na účel trestu a na možnosti nápravy páchatel'a. Súd pri obžalovanom identifikoval jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona. Z odpisu z registra trestov súd zistil, že obžalovaný bol v roku 2013 podmienene odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 26.04.2013, sp. zn. OT/39/2013, na trest odňatia slobody vo výmere 1 mesiacov so skúšobnou dobou 1 rok a 6 mesiacov. Na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona súd obžalovanému neprihliadol, nakoľko ustanovenie § 49 ods. 2 Trestného zákona vylučuje ukladanie tzv. podmienky na podmienku v prípade spáchania úmyselného trestného činu v skúšobnej dobe podmienenečného odsúdenia. Žalovaný trestný čin je úmyselný trestný čin spáchaný obžalovaným v skúšobnej dobe podmienenečného odsúdenia uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 26.04.2013, sp. zn. OT/39/2013. Ustanovenie § 49 ods. 2 Trestného zákona svojou podstatou sprísňuje trestnoprávny postih páchatel'a trestnej činnosti, v ktorom je už zohľadnené aj predchádzajúce podmienenečné odsúdenie. V prípade priznania priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, by došlo k dvojnásobnému pričítaniu tej istej okolnosti na t'archu obžalovaného. Súd skúmal ukladanie i alternatívnych trestov a to trestu povinnej práce alebo peňažného trestu a dospel k záveru, že ich uloženie neprichádza do úvahy vzhľadom na povahu žalovaného skutku, jeho okolnosti - najmä dobu trvania trestného činu, počet vyživovaných detí, a osobu obžalovaného. Nakoľko obžalovaný spáchal žalovaný trestný čin v skúšobnej dobe podmienenečného odsúdenia, vyživovaciu povinnosť si neplnil vôbec na štyri maloleté deti, je dôvodné uloženie nepodmienenečného trestu odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby teda vo výmere 1 rok. Pre výkon trestu zaradil obžalovaného do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, pretože bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním skutku už vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin. Uložený trest považuje súd vzhľadom na osobu páchatel'a, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje a na okolnosti prípadu, za dôvodný a primeraný, zodpovedajúci zásadám ukladania trestov v zmysle ustanovenia § 34 Trestného zákona, ktorých účelom je zabezpečenie ochrany spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov, vytvorenie podmienok na nápravu páchatel'a a na jeho výchovu k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život a aby si v budúcnosti riadne a včas plnil zákonné vyživovacie povinnosti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom na Krajský súd v Trenčíne. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku /§ 307 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného poriadku/ a to v neprospech i v prospech obžalovaného /§ 308 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka /§ 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať v prospech obžalovaného okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka obžalovaného). Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať štátny orgán starostlivosti o deti a mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, a to aj proti jeho vôli /§ 345 ods. 1 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať poškodený, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody /§ 307 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku/, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu / § 68 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci /§ 307 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku/.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.

Podľa § 86 písm. a) a b) Trestného zákona, trestnosť trestného činu zaniká aj vtedy, ak ide o trestný čin - zanedbania povinnej výživy podľa § 207, ak trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a páchatel svoju povinnosť dodatočne splnil skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu, - zanedbania povinnej výživy podľa § 207, ak úrad práce, sociálnych vecí a rodiny poskytol oprávnenému náhradné výživné podľa osobitého predpisu v plnej výške podľa rozhodnutia súdu o výživnom, ak trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a páchatel úradu práce, sociálnych vecí a rodiny uhradil náhradu za poskytnuté náhradné výživné, skôr než sa súd odobral na záverečnú poradu.